

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**D. D. Emanuelis Gonzalez Tellez, In Inclyta Salmanticensi
Academia Collegii Majoris Conchensis Alumni, &
antiquioris vespertinæ Sacrorum Canonum Cathedræ
propriarii Interpretis; in Pinciano Sanctæ ...**

Additis Notis uberioribus ab Historia, & Chorographia

Complectens Librum Qvintum

González Téllez, Emanuel

Francofurti Ad Moenum, 1690

Capvt II. In a Eodem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74544](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74544)

feu armum ipsius feræ, tributi nomine Episcopo persolvebant. Illud autem non omitam, frequenter fuisse olim Ecclesiæ prohibitiones circa venationem monachorum Benedictinorum, quia cum Divus Benedictus in sua regula cap. 48. aliàs 39. ita cavisset: *Carnium vero quadrupedum omnino ab omnibus abstinatur comestio, debilibus, egrotisq; exceptis*; fuerunt quidam catilliones, qui ab elu quadrupedum se abstinebant, & volatilia comedebant, juxta mentem Rabani lib. 2. de vita cleric. cap. 27. dum ait: *Avium quoque esum credo inde à Patribus permillum esse, eo quod ex eodem elemento, de quo & pisces creati sunt. Nam in regula monachorum non inveniuntur aliarum carniarum esum eis interdictum esse, nisi quadrupedum.* Quam opinionem adeo aliqui monachi amplectebantur, ut suis aucupis in aere sterilitatem inducerent, ut refert Lantdmeter lib. 6. de veteri monac. part. 2. cap. 7. quare in Concilio Aquilgran. celebrato anno 817. ferè pro explicatione ipsius regulæ, can. 8. ita cautum fuit. *Ut volatilia inuis, forsive nisi pro infirmitate nullo tempore comedant, nec Episcopi ut edant, precipiant.* Et lib. 1. capit. Ludovic. tit. 78. certis diebus tantum monachis esus avium permittitur his verbis: *Ut volatilia in natali Domini, & in Pascha tantum octo diebus sicut unde, comedant. Si vero non fuerit unde, non requiratur per debitum. Si autem Abbas, aut monachi abstinerere se voluerint, in eorum sit arbitrio.* Facit Aimonius lib. 5. de gest. Francor. cap. 10. *Volatilia cum ovibus de duobus festis, id est Pascha, & Natali Domini.* In monachos ita finitè accipientes prædictam prohibitionem invehuntur Prosper Aquitanicus lib. 2. de vita contemplativa, cap. 23. *Ceterum si à quadrupedibus abstinentes, phasianis, altilibus, vel aliis avibus pretiosis, aut piscibus perfruantur, non mihi videntur refecare delectationes sui corporis, sed mutare; nec pro abstinentia, sed velut pro nescio qua immunditia, vel certe, quod verius est, pro stomachi nauseantis teneritudine, delicias illas communes, & viles abijcere, quo possint aliis non solum carnibus, sed etiam delicatioribus, ac pretiosioribus carnibus suas voluptates explere.* Sanctius Odo lib. 2. collat. relatus à Petro Cluniacensi lib. 2. epist. 15. qui horrendum refert exemplum monachi de gallina comedentis eo prætextu, quod volatilis, & piscis ejusdem essent originis, aut generis. Facit D. Hieronymus in epist. ad Silvaniam, de servanda viduitate: *Procul sint à con-*

*vivijs tuis phasides aves, crassi cunctures, at ageni lo-
nicum, & omnes aves, quibus amplissima patrimonio
avolant. Nec ideo te carnibus vesci non putes, si
suum, leporum, atque cervorum, & quadrupedum
animantium esulentias reprobes, non enim hæc pedum
numeros sed gustus suavitate judicantur. Nec ex di-
cilio cap. 48. regule D. Benedicti inferri poterat,
quadrupedum interdictione volatiliam etiam per-
missum esse; nam cum unum prohibetur, non
statim alterum permitti, concludendum est, maxi-
mè si jam à legislatore prohibitum est. Unde cum
cap. 19. Levitici dicitur: *Non maledices surdo, nec
voram cæco ponas offendiculum*; malè quidem dedu-
ceret aliquis, ex ejusmodi legibus permitti, non
surdis maledicere, & videntibus ponere offendi-
culum. Tantum enim D. Benedictus meminit qua-
drupedum, quia cum quædam ex eis viliores sint,
quam volatilia, non posset quis credere earum
esum non esse monachis interdictum. Prosequuntur
alia pro ipso abusu detestando Lantdmeter, ubi
supra. Hugo Menardus in concordia Regularium in
notis ad caput 4. Regule Divi Benedicti, Benedictus
Hæphtenus lib. 10. disquisitionum monasticarum,
tract. 6. disquisit. 2. & 3. Theophilus Raynaud, tom.
16. in Heterocl. Spiritual. 3. part. punct. 2. fol. 406.
& veram literam prædicti capituli 48. regule Divi
Benedicti restituit Servacius Lairuez tom. 2. Catho-
lic. novit. sect. 9.*

Deinde supra traditæ assertioni obstat textus in 10.
Clement. 1. de celebratione Missarum, ubi cum aga-
tur de horis canonicis, & de modo interessendi ca-
nonicis in choro, specialiter cavetur, ne ad Ecclē-
siam secum deferant canes venaticos. Igitur quia de celi-
extra Ecclesiā, præcipue intra domos proprias, brat.
possunt eos alere, & tenere. Pro cuius difficultatis
solutione dicendum est, in ea Clementina speciali-
ter prohiberi clericis canes deferre ad Ecclesiā,
quia agebatur de eorum residentia, seu interessē-
tia in choro; non tamen inde deducitur extra cho-
rum licere illis canes venaticos habere: quo modo
etiam accipiendus est textus in cap. cum Apostolus,
de censibus, ubi statuitur, ne Episcopi dum visitant
diocæsim propriam, canes venaticos, vel aves
secum ferant; nam non inde rectè inferri potest,
extra commeatum ipsum, & extra tempus visi-
tationis, Episcopos posse canes venaticos alere,
& tenere.

CAPVT II.

In, Eodem.

OMnibus servis Dei, ut venationes, & sylvaticas vagationes cum canibus; aut accipitres, aut falcones non habeant, interdicimus.

NOTÆ.

I. ^a **E**odem.] Ita etiam legitur in prima collectione, sub hoc tit. cap. 1. & ex eodem Concilio Aurelian. citant textum hunc Burchardus lib. 2. Decret. cap. 217. Ivo Carnot. part. 6. Decret. cap. 39. & sub nomine Palæ à Gratiano in c. 3. 34. dist. Sed verba in præfenti transcripta non repe-

riuntur in aliquo ex Conciliis Aurelian. hucusque editis, extant tamen in Synodo Francicæ, seu Germanicæ temporibus Zachariæ I. & Caroli Magni anno 742. can. 2. ubi: *Nec non & illas venationes, & sylvaticas vagationes cum canibus servis Dei interdicimus, & ut accipitres, & falcones non habeant.* Reperitur eo. 17. regie editionis, & li. 5. ca. Caroli, capit. 1. & lib. 5. ca. 112. Textum hunc exposui supra inc. 1.

TITULUS